

ІІІ. Й пріємж чашв, и хвалю воздавъ, да же имж, глагола: пійте ѿ неѧ вси:

ІІІ. Сія во єсть кроъвъ моѧ, нобагъ завѣта, аже за миѡгіа изливаема, во ѿставлениїе грѣхѡвъ.

ІІІ. Глаголю же вамъ, іако не имамъ піти ѿнынѣ ѿ сегѡ плодѣ лознагъ, до днѣ тогѹ, егда є пію съ вами нобо во црквиї Оцѧ моегѡ.

ІІІ. Й воспѣвше, изыдоша въ горѣ Елеѡнскѣ.

ІІІ. Тогда глагола имж Іісъ: вси вы соблазнитеса ѿ мнѣ въ нощь сио, писано во єсть: поражъ пастыра, и разыдатса ѿвцы стада.

ІІІ. По воскресенїи же моемъ, варѧо вы въ Галилеи.

ІІІ. Щвѣщавъ же Пётръ рече ємѹ: аще и вси соблазнатса ѿ тебѣ, азъ никогдаже соблажниosa.

ІІІ. Рече ємѹ Іісъ: аминъ глаголю тебе, іако въ сио нощь, прѣждѣ даже алѣктворъ не возгласитъ, три краты ѿвѣржесиса мене.

ІІІ. Глагола ємѹ Пётръ: аще ми єсть и оумрети съ тобою, не ѿвѣргася тебе. таکожде и вси оученици рѣша.

ІІІ. Тогда пріиде съ ними Іісъ въ вѣсь, парицаемю Гедсиманію, и глагола оученикамъ: сѣдите тѣ, дондеже шедж помолюса тамъ.

ІІІ. Й поемъ Петру и ѿба сына Зеведиева, начатъ скорбѣти и тужити.

ІІІ. Тогда глагола имж Іісъ: прискорбна єсть душа моѧ до смрти: пождите здѣ и будите со мною.

ІІІ. Й прешедж маль, паде на лицѣ своемъ моласа и глагола: ѿче мой, аще возможно єсть, да мимойдетъ ѿ мене чаша сиа: ѿбаче не іакоже азъ хощу, но іакоже ты.

ІІІ. Й пришедж ко оученикамъ, и ѿбрѣте имъ спашихъ, и глагола Петрови: таکо ли не возмогосте единагъ часа побѣти со мною;